

Αριθμός απόφασης /60 /2021

(Αριθ. έκθ. κατάθ. αίτησης: 256/26-6-2020)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟ από τη Δικαστή Κορυφίδου Μαρία, Πρόεδρο Πρωτοδικών.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 25 Μαΐου 2021, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: Θωμά-Δημητρίου Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου επί του 5ου χλμ της Λεωφόρου Ρόδου-Λίνδου, με ΑΦΜ 027637336, που παραστάθηκε στο δικαστήριο διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Αναστασίου Μπακαλούμα (Α.Μ.Δ.Σ.Ρόδου: 513), που διορίσθηκε δυνάμει της με αριθμό 101/2020 Πράξης Νομικής Βοήθειας της Προεδρεύουσας Πρωτοδίκη Ρόδου και κατέθεσε εμπρόθεσμα και έγγραφο σημείωμα (βλ. υπ' αριθ. Ν520026810/26-6-2020 ειδικό γραμμάτιο νομικής βοήθειας του Δ.Σ. Ρόδου).

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ: Γεωργίου Βονάκη του Στυλιανού, κατοίκου Ρόδου επί της οδού Τερψιχόρης αριθ. 38, με ΑΦΜ 028230050, ο οποίος παραστάθηκε στο δικαστήριο διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Παναγιώτη Πανιερα (Α.Μ.Δ.Σ.Ρόδου: 446), που κατέθεσε εμπρόθεσμα και έγγραφο σημείωμα (για το οποίο εκδόθηκε το υπ' αριθ. Ρ85819/2021 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ. Ρόδου).

Ο αιτών ζητά να γίνει δεκτή η από 26-6-2020 αίτησή του, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία αυτού του δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 256/26-6-2020 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 12-10-2020, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 15-12-2020. Κατά την ανωτέρω δικάσιμο, όμως, η υπόθεση, αποσύρθηκε από το πινάκιο, κατ' εφαρμογή των μέτρων προστασίας στο σύνολο της Επικράτειας προς περιορισμό της διασποράς του κορωνοϊού COVID-19 και με την από 13-4-2021 Πράξη του Διευθύνοντος το Πρωτοδικείο Ρόδου Προέδρου Πρωτοδικών επαναπροσδιορίστηκε δικάσιμος για τη συζήτηση της υπόθεσης η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας απόφασης.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς της και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Με τα άρθρα 1003-1031 επιβάλλονται οι περιορισμοί της κυριότητας. Το σύνολο των κανόνων δικαίου με τους οποίους επιβάλλονται οι περιορισμοί αυτοί,

λέγεται γειτονικό δίκαιο. Για την εφαρμογή τους απαιτείται να υπάρχει σχέση γειτονίας, τέτοια δε, σχέση υπάρχει και όταν τα ακίνητα βρίσκονται σε κάποια απόσταση ή όταν μεταξύ των ακινήτων παρεμβάλλονται άλλα ακίνητα [Ν.Λεοντής (Π.Αλικάκος), Ερμηνεία Αστικού Κώδικα & Εισαγωγικού Νόμου ΑΚ, том. 2, εκδ. 2020, σελ 2655]. Με το άρθρο 1003 ΑΚ, ειδικότερα, επικυρώνεται η γενική αρχή της απαγόρευσης κάθε ενέργειας τρίτου πάνω σε ξένο ακίνητο. Καθορίζεται περίπτωση θεμιτής επέμβασης πάνω σε αυτό, απαγορεύοντας αυτήν σε κάθε άλλη περίπτωση. Σκοπός είναι ο συμβιβασμός των εξουσιών του κυρίου προς τις ανάγκες του γείτονα και του κοινωνικού συνόλου. Πρόκειται για ενοχική αξίωση με την έννοια ότι με την ΑΚ 1003 δημιουργείται υπέρ του δικαιούχου τρίτου, προς προστασία του, ενοχική αξίωση κατά του εκάστοτε ιδιοκτήτη γειτονικού ακινήτου προς ανοχή, πράξη ή παράλειψη. Η ενοχή στην περίπτωση αυτή είναι πραγματοπαγής και όχι προσωποπαγής (ΕφΛαρ 95/2016 ΤΝΠ Νόμος). Το άρθρο 1003 ΑΚ ορίζει ότι ο κύριος ακινήτου υποχρεούται να ανέχεται μερικές επεμβάσεις στο ακίνητό του, προερχόμενες από άλλο ακίνητο, εφόσον οι επεμβάσεις αυτές δεν είναι ουσιώδεις ή είναι μεν ουσιώδεις, αλλά συνηθισμένες για την περιοχή του βλάπτοντος ακινήτου [ΜΠρΣπαρτ 40/2014 ΧρΙΔ 2016.354, βλ. και Ν.Λεοντή (Π.Αλικάκο) ο.π., σελ 2657, Ι. Χαμηλοθώρη, Ασφαλιστικά Μέτρα, εκδ. 2016, σελ.352-353]. Η απαρίθμηση των επενεργειών οι οποίες εμπίπτουν στην ρύθμιση του άρθρου 1003, είναι ενδεικτική ενώ για το ζήτημα αν η ενόχληση βλάπτει ουσιαστικά το ακίνητο θα ληφθούν υπόψη δύο κριτήρια: α) ο μέσος και κανονικός ένοικος του ακινήτου και β) ο προορισμός του ακινήτου (π.χ. κατοικία) και επιπλέον η ειδική χρησιμοποίηση κυρίως από τους τοπικούς όρους (περιοχής), υπό τους οποίους τελεί το ακίνητο. Ο δικαστής θα κρίνει αντικειμενικά και δεν θα λάβει υπόψη του υποκειμενικές καταστάσεις (π.χ. υπερευαισθησία, νευρασθένεια). Θα πρέπει δηλαδή η ενόχληση να είναι υπερβολική για τον καθένα που βρίσκεται στη θέση του βλαπτομένου. Εξάλλου για να διαπιστωθεί αν η ουσιαστική ενόχληση είναι η συνήθης θα ληφθεί υπόψη η φύση του ακινήτου και η τοποθεσία στην οποία αυτό βρίσκεται. Η έννοια της περιοχής θα κριθεί ανάλογα με τις περιστάσεις. Σε κάθε περίπτωση πάντως η υποχρέωση ανοχής του γείτονα πρέπει να σταματάει εκεί όπου η ενόχληση μπορεί με τη λήψη κατάλληλων μέτρων (πχ. σιγαστήρας, φίμωτρο, καπνοσυλλέκτης) να αποφευχθεί ή να μετριαστεί σε ανεκτά όρια. Η υποχρέωση του ιδιοκτήτη του βλάπτοντος ακινήτου να λάβει τα παραπάνω ενδεικνυόμενα μέτρα μπορεί να θεμελιώνεται στο άρθρο 281 ΑΚ αλλά και στην κοινωνική δέσμευση της ιδιοκτησίας. Τέλος με την απόφαση που θα εκδοθεί, αν γίνει δεκτή η αγωγή ή η αίτηση, θα διαταχθεί η παύση της ενόχλησης με την άρση της ενοχλητικής κατάστασης και η παράλειψη των

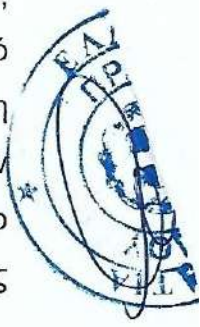
cash

ενοχλήσεων στο μέλλον. Δεν είναι όμως απαραίτητο να διαταχθεί πάντοτε η άρση του ενοχλητικού έργου. Είναι δυνατόν να αποτραπεί η ενόχληση με το να διαταχθεί μόνο η ενέργεια κατασκευής έργων. Στις περιπτώσεις δε, αυτές που οι επενέργειες ή οι εκπομπές υπερβαίνουν τα όρια που θέτει το άρθρο 1003 ΑΚ υπάρχει και διατάραξη της νομής του ιδιοκτήτη του βλαπτόμενου ακινήτου, ο οποίος δικαιούται να εγείρει την αγωγή διατάραξης της νομής (989, 1108 ΑΚ) ή την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατά τις διατάξεις των άρθρων 989 ΑΚ, 733-734 ΚΠολΔ (βλ. Κ. Παπαδόπουλου, Αγωγές Εμπραγμάτου Δικαίου, τόμ. Β', εκδ. 1992, σελ.76, ΠΠρΘεσ 117/1993 ΑρχΝομ 1995.297, ΠΠρΘεσ 720/1992 Αρμ 1992.261). Από το συνδυασμό δε, των διατάξεων των άρθρων 15 αριθ. 3 και 683 παρ. 2 ΚΠολΔ, συνάγεται ότι τα ασφαλιστικά μέτρα στις υποθέσεις όπου τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του γειτονικού δικαίου διατάσσονται από το Ειρηνοδικείο.

II. Περαιτέρω, σύμφωνα με τα άρθρα 984, 987 και 989 ΑΚ ο νομέας που αποβλήθηκε παράνομα από τη νομή έχει δικαίωμα να αξιώσει την απόδοσή της απ' αυτόν που νέμεται επιλήψιμα απέναντί του ενώ, σε περίπτωση παράνομης διατάραξής του, έχει δικαίωμα να αξιώσει την παύση της διατάραξης καθώς και την παράλειψή της στο μέλλον. Αποβολή είναι η ολοκληρωτική αποστέρηση του έως τώρα νομέα από τη δυνατότητα να ασκεί φυσική εξουσία πάνω στο πράγμα. Τούτο μπορεί να συντελεστεί είτε με την αφαίρεση του κινητού πράγματος (π.χ. κλοπή πίνακα) είτε με την κατάληψη του ακινήτου (π.χ. καταπάτηση ξένου οικοπέδου) είτε με την αδικαιολόγητη άρνηση της απόδοσης του πράγματος (π.χ. απόδοσης του μισθίου μετά τη λήξη της μισθωτικής σχέσης) [ΕφΔωδ 62/2020 ΤΝΠ Νόμος, βλ. και Ι. Χαμηλοθώρη, ο.π., σελ.412]. Διατάραξη είναι κάθε παρεμπόδιση ή παρακώλυση της φυσικής εξουσίας επί του πράγματος που δεν φτάνει μέχρι την αποβολή (ΑΠ 95/2019 ΧρΙΔ 2019.601, ΕφΔωδ 62/2020 ο.π.). Η διατάραξη μπορεί να επέλθει με πράξη, όταν αυτός που διαταράσσει είτε ενεργεί επάνω στο πράγμα (π.χ. δυσχεραίνει το νομέα να εισέλθει στην ιδιοκτησία του, ή τον εμποδίζει να κάνει ακώλυτη χρήση του εξωτερικού χώρου του ακινήτου) [ΠΠρΑθ 2041/2010 ΤΝΠ Νόμος, βλ. και Ι. Χαμηλοθώρη ο.π. σελ 412] είτε παρεμποδίζει το νομέα από το να ενεργήσει πάνω στο πράγμα (π.χ. να αντλήσει νερό από το πηγάδι του) ή μπορεί να επέλθει με παράλειψη, όταν ο διαταράσσων παραλείπει κάτι που οφείλει να πράξει (π.χ. ο κύριος οικοδομής παραλείπει να επισκευάσει τη στέγη της με αποτέλεσμα να πέφτουν τα νερά της βροχής στο οικόπεδο του γείτονα) [ΑΠ 1717/2006 ΝοΒ 2006.1753, βλ. και Ι. Χαμηλοθώρη ο.π.]. Επιπρόσθετα, ως διατάραξη της νομής νοείται και η υπέρβαση των ορίων ανοχής του άρθρου 1003 ΑΚ (π.χ. με ασυνήθιστες για κατοικημένη περιοχή ενέργειες) [ΠΠρΜεσολ

32/2010 ΤΝΠ Νόμος, βλ. και Ι. Χαμηλοθώρη, ο.π.]. Σύμφωνα με το άρθρο 733 ΚΠολΔ, ασφαλιστικά μέτρα σε κάθε είδους υποθέσεις νομής ή κατοχής τα διατάσσονται από το Ειρηνοδίκηο. Διαφορά νομής δεν υπάρχει όμως, όταν ο αιτών παρεμποδίστηκε στη χρήση κοινόχρηστου πράγματος (π.χ. δημοτικής ή κοινοτικής οδού) και, στην περίπτωση αυτή δεν μπορούν να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα, αλλά ο προσβαλλόμενος απολαμβάνει την αρμόζουσα για την προσβολή της προσωπικότητάς του, έννομη προστασία (βλ. Ι. Χαμηλοθώρη, ο.π., σελ.415-416)

III. Επιπρόσθετα, κατά το άρθρο 790 ΑΚ, εφόσον η διοίκηση και η χρησιμοποίηση του κοινού πράγματος, που τέτοιο συνιστά κατ' άρθρα 1113 και 994 του ίδιου Κώδικα και η κατ' ιδανικά μέρη συγκυριότητα ή η συννομή πολλών επί του αυτού πράγματος, δεν καθορίσθηκε με κοινή συμφωνία ή κατά πλειοψηφία, καθένας των κοινωνών δικαιούται να απαιτήσει όπως το δικαστήριο κανονίσει αυτήν κατά τον μάλλον πρόσφορο και συμφέροντα σε όλους τους κοινωνούς τρόπο, με αγωγή, στην οποία θα προσδιορίζονται τα όρια σύγχρησης και ο τρόπος διοίκησης του κοινού πράγματος κατ' είδος, τόπο, χρόνο, χώρο κ.λ.π. (ΑΠ 6/2016, ΑΠ 79/1992, ΜΠρΑθ 2596/2013 ΤΝΠ Νόμος), και, σε επείγουσες περιπτώσεις, με αίτηση ασφαλιστικών μέτρων για προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης, βάσει των γενικών διατάξεων των άρθρων 731 και 732 ΚΠολΔ (ΜΠρΚεφαλ 236/2012 ΤΝΠ Νόμος). Κατά τη σαφή έννοια της διάταξης αυτής, απαραίτητη προϋπόθεση για την υπό του δικαστηρίου ρύθμιση της διοίκησης και χρησιμοποίησης του κοινού είναι η ανυπαρξία απόφασης ληφθείσας είτε από όλους τους κοινωνούς, κατά το άρθρο 788 ΑΚ, είτε από την πλειοψηφία, κατά το άρθρο 789 ΑΚ (ΑΠ 825/2004 ΧρΙΔ 2004.984). Στην περίπτωση αυτή, αρμόδιο καθ' ύλην δικαστήριο, για την εκδίκαση της σχετικής αίτησης ασφαλιστικών μέτρων είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο (βλ. Ι. Χαμηλοθώρη, ο.π., σελ.419)

IV. Τέλος, από τις διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 2, 118 παρ. 4 και 216 παρ. 1 ΚΠολΔ προκύπτει ότι κάθε αίτηση δικαστικής προστασίας πρέπει να περιέχει, με κύρωση το απαράδεκτο, εκτός από τα στοιχεία που ορίζονται στα άρθρα 117 και 118 του ίδιου Κώδικα και σαφή έκθεση των γεγονότων που τη θεμελιώνουν κατά νόμο και δικαιολογούν την άσκηση της από τον ενάγοντα/αιτούντα κατά του εναγομένου/καθ' ου η αίτηση. Καθιερώνεται, έτσι, ως ουσιώδες και απαραίτητο στοιχείο της αγωγής, αλλά και της αίτησης λήψης ασφαλιστικών μέτρων που αποτελεί εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο και πρέπει να αντιμετωπίζεται όπως η αγωγή (Ι. Χαμηλοθώρη, ο.π. σελ.35), η ιστορική βάση, ήτοι η ευκρινής έκθεση όλων των πραγματικών γεγονότων, όσων κατά νόμο είναι αναγκαία για να θεμελιώσουν το δικαίωμα προς εξασφάλιση του οποίου επιδιώκεται η προσωρινή δικαστική προστασία. Η αναγραφή των πραγματικών

Handwritten signature

περιστατικών είναι απαραίτητη, για να μπορέσει τόσο ο εναγόμενος/καθ' ου η αίτηση να αμυνθεί, όσο και το δικαστήριο να κρίνει το νόμω βάσιμο της αγωγής/αίτησης και να διατάξει τις επιβαλλόμενες αποδείξεις (βλ. Κ. Κεραμέα, Αστικό Δικονομικό Δίκαιο, 1986, παρ. 75, σελ 204-205). Η μη τήρηση των διατάξεων αυτών επάγεται την ακυρότητα του δικογράφου λόγω αοριστίας. Το απαράδεκτο δε, αυτό ερευνάται ύστερα από ένσταση, αλλά και αυτεπαγγέλτως, από το δικαστήριο ως αναγόμενο στην προδικασία, η οποία αφορά τη δημόσια τάξη. Σημειώνεται εδώ ότι η αοριστία του δικογράφου δεν μπορεί να συμπληρωθεί ούτε με το σημείωμα ούτε με παραπομπή σε άλλα έγγραφα, που δεν ενσωματώνονται στην αίτηση, ούτε από την εκτίμηση των αποδείξεων, διότι τέτοια συμπλήρωση στερεί από τον καθ' ου η αίτηση τη δυνατότητα να αμυνθεί (ΑΠ 915/1980 ΝοΒ 1981.296, ΕφΠειρ 70/2021 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 3095/2009 ΕΠΙΣΚΕΜΠΑ 2009.765, βλ. και Ι. Χαμηλοθώρη, Ασφαλιστικά Μέτρα, εκδ. 2016, σελ.36).

Στην προκείμενη περίπτωση, ο αιτών εκθέτει με την υπό κρίση αίτηση ότι είναι κύριος δύο μελλοντικών οριζόντιων ιδιοκτησιών και δη των υπό στοιχεία Γ και ΨΗ στην κτηματολογική μερίδα 84 Γαιών Ρόδου. Ότι με το αναφερόμενο σε αυτήν συμβόλαιο αγοραπωλησίας μεταβίβασε από την εταιρία του "ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ" στην άλλη εταιρία του "ΠΥΓΜΗ ΡΟΔΟΥ ΕΠΕ" την αδόμητη ιδιοκτησία του και ότι με την αναφερόμενη στην αίτηση τελεσίδικη απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου αναγνωρίστηκε ότι απέκτησε με πρωτότυπο τρόπο (χρησικτησία) την κυριότητα του οικοδομημένου ισογείου του κτιρίου με στοιχείο Γ, όπου κατοικοεδρεύει και ασκεί τις εμπορικές του δραστηριότητες. Ότι ο καθ' ου η αίτηση μισθώνει κατάστημα που βρίσκεται στο ίδιο κτιριακό συγκρότημα και τουλάχιστον από την 5-9-2019 μέχρι και το χρόνο κατάθεσης της κρινόμενης αίτησης αμφισβητεί κατ' επανάληψη και κατά τις αναφερόμενες στην αίτηση ημεροχρονολογίες την κυριότητα του ίδιου (του αιτούντος) τόσο φραστικά ενώπιον των Αρχών (αστυνομικών και μελών της επιτροπής το Κ.Ε.Π.ΠΕ. Δωδεκανήσου) όσο και με έργα ιδίως δε, εναποθέτοντας απόβλητα, αυτοκίνητα ιδιοκτησίας του αλλά και των πελατών του και χορτοκοπτικά μηχανήματα έμπροσθεν της ιδιοκτησίας του ίδιου (αιτούντος), περιορίζοντας σημαντικά και άλλες φορές αποκλείοντας τη δυνατότητά του να σταθμεύει εκεί το δικό του όχημα αλλά και να αποχωρεί με αυτό από τη θέση στάθμευσης, όσες φορές είχε καταφέρει προηγουμένως να σταθμεύσει εκεί το όχημά του. Ότι η ανωτέρω προκλητική συμπεριφορά του καθ' ου η αίτηση δοκιμάζει τις αντοχές του ενώ έχει και ως επιπλέον επακόλουθο να υφίσταται ο ίδιος εκ μέρους του καθ' ου η αίτηση την αναφερόμενη στο δικόγραφο εξυβριστική και απειλητική συμπεριφορά. Ότι την 16-6-2020 προκειμένου

να συμβάλει και ο ίδιος στην απελευθέρωση χώρου στάθμευσης αλλά και στην ελεύθερη πρόσβασή του στο οικόπεδο όπου βρίσκεται η αδόμητη ιδιοκτησία του με στοιχείο ΨΗ, απέσυρε το κουβούκλιο του φορτηγού ιδιοκτησίας του, το οποίο είχε ο ίδιος έως τότε εναποθετημένο εκεί και άρχισε να σταθμεύει το όχημά του λίγο πιο πέρα από τη θέση που έως τότε καταλάμβανε το κουβούκλιο αυτό, πλην όμως ο καθ' ου η αίτηση και πάλι απέκλεισε την πρόσβασή του στη νέα θέση στάθμευσης του οχήματός του (του αιτούντος) σταθμεύοντας εκεί όχημα το οποίο μόλις είχε επισκευάσει ενώ, έκτοτε σταθμεύει εκεί και άλλα οχήματα των πελατών του. Με βάση αυτά τα πραγματικά περιστατικά, επικαλούμενος επείγουσα περίπτωση και επικείμενο κίνδυνο, που συνίστανται επί λέξη στην "αποτροπή τυχόν περαιτέρω δυσάρεστων και επιβλαβών (για τον ίδιο) καταστάσεων", που προσβάλλουν την προσωπικότητά του και θέτουν σε αμφισβήτηση την κυριότητά του, ζητά α) να απαγορευτεί στον καθ' ου η αίτηση να προσεγγίζει σε απόσταση μικρότερη των 5 μέτρων την περιοχή των ακινήτων του ίδιου (του αιτούντος), β) να υποχρεωθεί ο καθ' ου η αίτηση να απέχει από οποιαδήποτε διαπροσωπική επικοινωνία μαζί του είτε δια ζώσης είτε δια τεχνολογικών μέσων, γ) να απαγορευθεί στον καθ' ου η αίτηση να προσεγγίζει οποιοδήποτε περιουσιακό αγαθό του ίδιου (του αιτούντος), δ) να υποχρεωθεί ο καθ' ου η αίτηση να απομακρύνει τα απόβλητα, τα αυτοκίνητα και τα χορτοκοπτικά μηχανήματα, ιδιοκτησίας του ή ιδιοκτησίας των πελατών του καθώς και κάθε αντικείμενο που έχει εναποθέσει σε απόσταση μικρότερη των 5 μέτρων από την ιδιοκτησία του ίδιου (του αιτούντος), ε) να υποχρεωθεί ο καθ' ου η αίτηση να παραλείπει στο μέλλον την εναπόθεση οποιοδήποτε αντικειμένου, σε απόσταση μικρότερη των 5 μέτρων από την ιδιοκτησία του ίδιου (του αιτούντος) και στ) να απειληθεί κατά του καθ' ου η αίτηση προσωπική κράτηση 6 μηνών και χρηματική ποινή 1.500,00 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της απόφασης που θα εκδοθεί.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αίτηση είναι αόριστη και απορριπτέα ως απαράδεκτη, τόσο ως προς τη περιγραφή των περιστατικών της ενεργητικής νομιμοποίησης του αιτούντος, όσο και ως προς την έκθεση των πραγματικών γεγονότων, που κατά νόμο είναι αναγκαία για τη θεμελίωση του αξιουμένου δικαιώματος. Ειδικότερα, μολονότι ο αιτών άσκησε την κρινόμενη αίτησή του ατομικά και στο εισαγωγικό του δικόγραφο αναφέρει ότι είναι κύριος δύο οριζόντιων ιδιοκτησιών με στοιχεία Γ και ΨΗ, που πρόκειται να ανεγερθούν, καθόσον τις χαρακτηρίζει μελλοντικές, επί ακινήτου με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 84 Γαιών Ρόδου, ακολούθως αναφέρει ότι την αδόμητη ιδιοκτησία του, τη μεταβίβασε με το υπ' αριθ. 16068/11-8-2010 πωλητήριο συμβόλαιο η έως τότε κυρία αυτού ετερόρρυθμη

εταιρία με την επωνυμία "ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ" στην ετερόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία "ΠΥΓΜΗ ΡΟΔΟΥ ΕΠΕ", της οποίας ο ίδιος κατέχει τα 599 από τα 600 εταιρικά μερίδια. Όμως, με τον τρόπο αυτό κυρία των αδόμητων, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, οριζοντίων ιδιοκτησιών με στοιχεία Γ και ΨΗ φέρεται να είναι κατά τον κρίσιμο χρόνο και σύμφωνα με το εισαγωγικό δικόγραφο, η τελευταία αναφερόμενη ετερόρρυθμη εταιρία δηλαδή το νομικό πρόσωπο και όχι ο ίδιος ατομικά. Ακολουθώς, ωστόσο, ο αιτών αναφέρει στην αίτησή του ότι με την υπ' αριθ. 47/2014 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, αναγνωρίστηκε στον ίδιο το "δικαίωμα κτήσης με χρησικτησία του υφιστάμενου-οικοδομημένου ισογείου του κτιρίου Γ, όπως αυτό διαφαίνεται στη φωτογραφία". Η ανωτέρω αναφορά ωστόσο, έρχεται σε αντίφαση με όσα παραπάνω αναφέρθηκε ότι προηγήθηκαν στην έκθεση των πραγματικών περιστατικών του εισαγωγικού δικογράφου, εφόσον η προηγουμένως χαρακτηριζόμενη "μελλοντική" οριζόντια ιδιοκτησία υπό στοιχείο Γ, εμφανίζεται ακολουθώς να αποτελεί κτίριο και συνεπώς το πιθανότερο όχι οριζόντια αλλά κάθετη ιδιοκτησία, το υφιστάμενο δομημένο ισόγειο της οποίας περιήλθε, κατά τα εκτιθέμενα σ' αυτή τη θέση του εισαγωγικού δικογράφου, στην κυριότητα του ίδιου. Αντίστοιχα, αναφερόμενος στη συνέχεια στην "αδόμητη ιδιοκτησία" του, περιορίζει αυτήν στην υπό στοιχείο ΨΗ οριζόντια ιδιοκτησία του ακινήτου με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 84 Γαίων Ρόδου, για την οποία ωστόσο προηγουμένως, έχει εκθέσει, όπως προαναφέρθηκε, ότι μεταβιβάστηκε κατά κυριότητα από την ετερόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία "ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ" στην ετερόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία "ΠΥΓΜΗ ΡΟΔΟΥ ΕΠΕ", με αποτέλεσμα κύριος αυτής να μην είναι, κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή, ο ίδιος, αλλά το τελευταία αναφερόμενο νομικό πρόσωπο. Οι ανωτέρω αντιφάσεις σε συνδυασμό με το γεγονός ότι τα κρίσιμα ακίνητα, την κυριότητα των οποίων ο αιτών ισχυρίζεται ότι έχει, ουδόλως περιγράφονται, καθιστά αόριστη και αντιφατική την περιγραφή των περιστατικών της ενεργητικής του νομιμοποίησης ιδίως αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι τουλάχιστον επί αίτησης ασφαλιστικών μέτρων νομής, ο επικαλούμενος νομή αιτών πρέπει μεταξύ άλλων να αναφέρει στην αγωγή του τις διακατοχικές πράξεις, από τις οποίες συνάγεται η άσκηση φυσικής εξουσίας πάνω στο πράγμα και η πραγμάτωση της θέλησής του να εξουσιάζει το πράγμα με διάνοια κυρίου (ΑΠ 1272/1997 ΕλλΔνη 1999.74, ΕφΝαυπλ 207/2008 ΕΠολΔ 2008.710, ΕφΔωδ 228/2005 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠΑ 856/2011 στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ενώ φορέας των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που περιλαμβάνουν την εταιρική περιουσία είναι το νομικό πρόσωπο της εταιρίας και όχι οι εταίροι, ακόμη κι όταν το εκπροσωπούν (ΑΠ 1648/2014, ΑΠ 1947/2006 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1166/1977 ΝοΒ 1978.1026, ΕφΑθ

3865/2020, ΕφΠατρ 109/2020, ΕφΔωδ 206/2009 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΠατρ 678/2007 ΑΧΑΝΟΜ 2008.403, Κεραμέας/Κονδύλης/ Νίκας, ΕρμΚΠολΔ, τόμ. Ι, άρθ. 62 αριθμ. 2, σελ. 126, Βαθρακοκοίλης, ΕρμΚΠολΔ, άρθ. 62, αριθμ. 70, Νίκας, Πολιτική Δικονομία, Β' έκδοση, 2016, σελ. 151 αρ. 8) τα όργανα δε, του νομικού προσώπου δεν είναι καν βοηθοί νομής, γιατί αυτά δεν τελούν σε σχέση εξάρτησης προς το νομικό πρόσωπο, αλλά είναι απλώς τα φυσικά πρόσωπα με τα οποία το νομικό πρόσωπο εκφράζει τη βούλησή του και ενεργεί τις υλικές πράξεις (Γεωργιάδης-Σταθόπουλος, Αστικός Κώδιξ, κατ' άρθρο ερμηνεία, εκδ. 1996, τόμ. V, άρθρο 986 αριθμ. 2, σελ. 267), με αποτέλεσμα να μη δικαιούνται να αξιώσουν την προστασία της νομής ούτε κατ' άρθρο 986 ΑΚ. Περαιτέρω όμως, η αίτηση είναι αόριστη και ως προς την έκθεση των πραγματικών γεγονότων, που κατά νόμο είναι αναγκαία για τη θεμελίωση του αξιουμένου δικαιώματος. Ειδικότερα, ο αιτών, αναφερόμενος στο κρίσιμο εδαφικό τμήμα όπου, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, εναποθέτει απόβλητα και σταθμεύει διάφορα οχήματα και μηχανήματα ο καθ' ου η αίτηση, αφενός δεν προσδιορίζει αυτό ειδικά, κατά θέση, όρια και διαστάσεις, δεν διακρίνει αν πρόκειται περί δημόσιας ή δημοτικής οδού ή περί αυτοτελούς ακινήτου ή περί τμήματος του μείζονος ακινήτου, επί του οποίου βρίσκονται τα ακίνητα (μελλοντικά ή υφιστάμενα), κυριότητας του ίδιου ή της ετερόρρυθμης εταιρίας της οποίας ο ίδιος είναι εταίρος, δεν καθιστά σαφές αν το ακίνητο, που μισθώνει ο καθ' ου η αίτηση, είναι επίσης τμήμα του μείζονος αυτού ακινήτου ή άλλου, γειτονικού ή μη, και ιδίως δεν προσδιορίζει αν το κρίσιμο εδαφικό τμήμα ανήκει στη συγκυριότητα μεταξύ άλλων του ίδιου και του κυρίου του ακινήτου που εκμισθώνεται στον καθ' ου η αίτηση, και αν τα ακίνητα αυτά έχουν υπαχθεί στο σύστημα της κάθετης ιδιοκτησίας ή/και οριζόντιας ιδιοκτησίας και σε καταφατική περίπτωση, αν το εδαφικό αυτό τμήμα είναι κοινόχρηστο και αν υπάρχει πρόβλεψη ή συμφωνία για την παραχώρηση της αποκλειστικής χρήσης του στον ίδιο ή σε κάποιον άλλον από τους συγκυρίους του ακινήτου. Με την ανωτέρω όμως ελλιπή παράθεση των πραγματικών περιστατικών, η οποία δεν μπορεί να συμπληρωθεί με την παραπομπή που ο αιτών συχνά κάνει σε άλλα έγγραφα που όμως δεν ενσωματώνονται στην αίτηση, δεν δύναται το δικαστήριο να υπάγει τα πραγματικά περιστατικά στον οικείο κανόνα δικαίου αφού η αοριστία της κρινόμενης αίτησης δεν επιτρέπει τον ακριβή προσδιορισμό της ασφαλιστέας αξίωσης καθόσον δεν δύναται να εκτιμηθεί αν η εξεταζόμενη αίτηση συνιστά είτε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων νομής ή διαφοράς από το γειτονικό δίκαιο, οπότε όμως αρμόδιο καθ' ύλην για την εκδίκασή της θα ήταν, όχι το παρόν δικαστήριο, αλλά το Ειρηνοδικείο Ρόδου, είτε αίτηση προσωρινής ρύθμισης κατάστασης για τον προσωρινό προσδιορισμό των ορίων της

[Handwritten signature]

προσήκουσας χρήσης του κοινού, ενόψει της προσβολής της συννομής του ενός συννομέα από άλλον συννομέα ή αντιπρόσωπο του τελευταίου (μισθωτή) και της έλλειψης σχετικής απόφασης όλων των κοινωνιών ή της πλειοψηφίας τους ή για την προστασία της προσωπικότητάς του, οπότε αρμόδιο καθ' ύλην για την εκδίκασή της θα ήταν το παρόν δικαστήριο.

Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αίτηση, δεκτού γενομένου ως βάσιμου και στην ουσία του του σχετικού ισχυρισμού του καθ' ου η αίτηση, να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας ενώ ο αιτών, πρέπει, λόγω της ήττας του, να καταδικασθεί στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του καθ' ου η αίτηση, κατά παραδοχή σχετικού αιτήματός του (άρθρα 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), που περιλαμβάνεται στο έγγραφο σημείωμά του και κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ την υπ' αριθμό έκθεσης κατάθεσης 256/26-6-2020 αίτηση, αντιμωλία των διαδίκων.

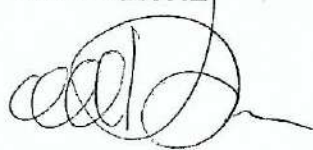
ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον αιτούντα στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του καθ' ου η αίτηση, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων ευρώ (200 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Ρόδο, στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, την 28 Ιουνίου 2021, παρουσία και της Γραμματέως.

και θεωρήθηκε αυθημερόν

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αυτός ο φωτοαντίγραφο
το οποίο θεωρήθηκε για
την νομική σημείωση.

13 / 07 / 2021
Γραμματέας

Παρασκευή 11/07/2021